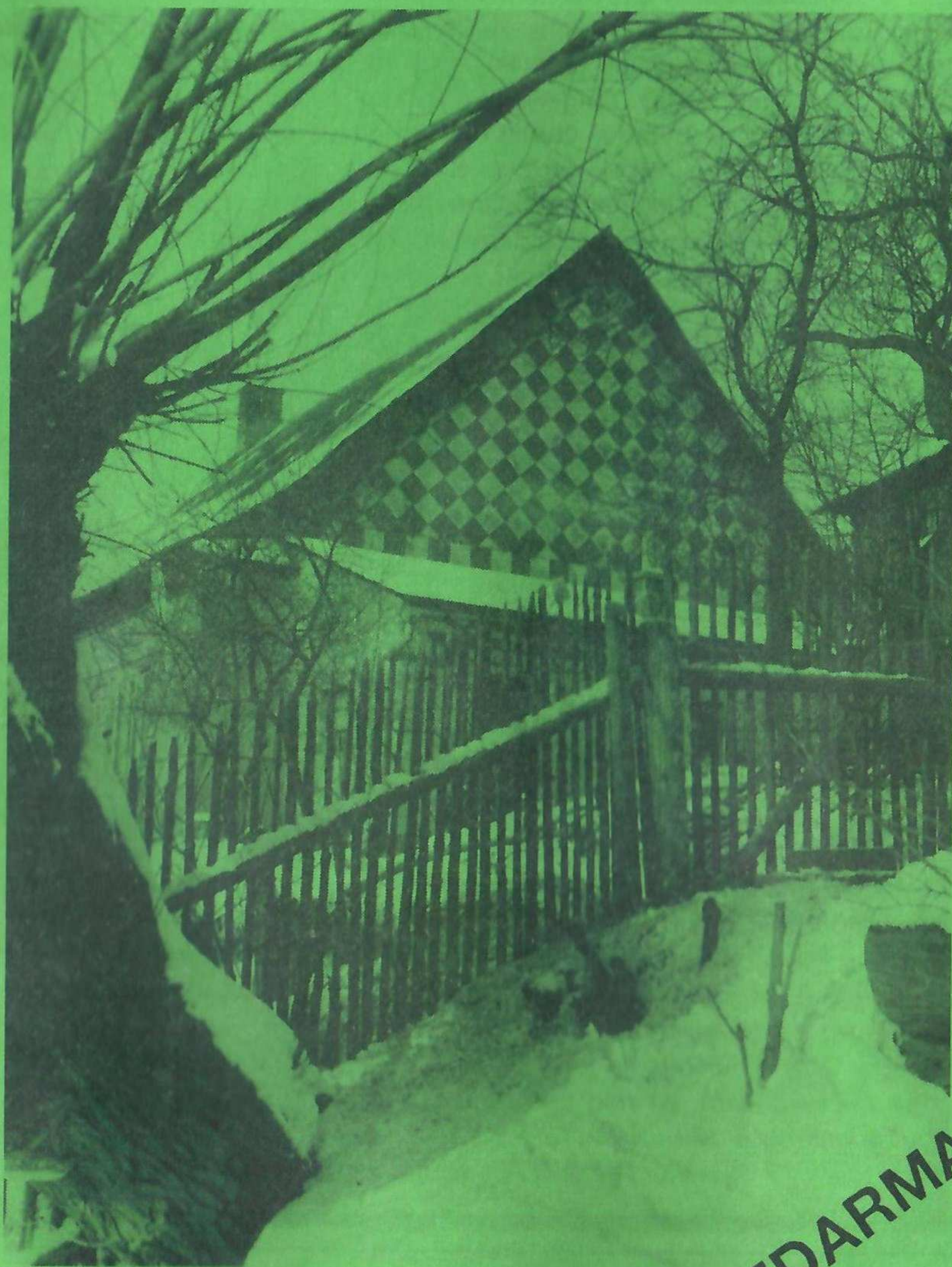

Hlas Loštic

JARO 1996

ZDARMA

Vážení čtenáři,

letošní jarní číslo Hlasu Loštic se Vám dostává do rukou s mírným zpožděním, ostatně opožděný byl letos příchod samotného jara. V současné době ale již i největší pesimisté věří tomu, že výjimečně dlouhá zima skončila a za chvíli nás čeká teplé léto. Jsou však události, které na počasí příliš závislé nejsou. Jedna z nejdůležitějších proběhla právě před několika málo dny. Největší křesťanské svátky jsou momentem, ze kterého lze čerpat i po mnoho měsíců následujících - nebo přesněji řečeno - celý dlouhý rok. Protože velikonoční pondělí nejsou jen zvyky spojené s ošatkou vajec, proháněním něžnější poloviny lidstva a "nezbytnou" čtvrtkou slivovice. Je to především vyvrcholení smyslu Kristova utrpení, skrze které vešel do slávy a spasil svět.

Události nevšední však přináší i naprosto praktická stránka našich životů. Například jen za několik týdnů půjdeme opět volit - tentokrát Parlament ČR. Žádná maličkost, vždyť rozhodovat se bude o tom, komu a v jaké míře svěříme vládu nad touto zemí na nejbližší 4 roky. Přestože i moje jméno najdete na jedné z kandidátních listin, nebudu Vás nabádat, kterou stranu byste měli volit.

Věřím, že vše zvážíte s nadhledem a přesvědčením, že podpořit je potřeba realistický pohled a ověřené mechanismy, ne však iluzorní sliby a nereálné představy o ráji na zemi.

Přeji Vám, abyste se nenechali rozladit i tím negativním, co možná volební kampaň přinese. Vždyť ve svém součtu se jedná o důkaz toho, že jsme skutečně svobodnou zemí. Přeji Vám, aby Vám vydržela dobrá nálada a úsměv nad vším, co si úsměv zasluhuje.

Ing. Petr Vintrocha, starosta města Loštic

U Coufalů v Lošticích odhalen obraz století

Tímto titulkem popsaly jedny z novin akci, která u Coufalů proběhla v neděli 14. dubna. A že to nebyly jediné přítomné noviny, možná víte. A že tam bylo mnoho spokojených návštěvníků, mezi nimi i vzácných hostů, bud'te ujištěni.

My nejsme generace falešně skromná, a přitom nemáme hlavu v oblacích. A proto říkáme - život jde dál, ale ta akce se nám podařila a my jsme spokojeni.

A taky Vám slibujeme, že ještě chystáme nějaké to překvapení. Jenom nevíme, jestli zítra, za rok, nebo něco podniknou na oplátku někdy v budoucnu naše děti.

V úctě Pavel A. Tařoun, Jan Konečný, Petr Vintrocha

Rozpočet města schválen

Zastupitelstvem města byl schválen rozpočet na rok 1996. Jeho výše činí ve výdajové i příjmové části částku 22.200 tis. Kč. Pro přehlednost uvádíme pouze hlavní části rozpočtu v obou jeho složkách.

Příjmy:	7,407 mil. Kč	přebytek roku 1995
	4,010 mil. Kč	daň z příjmu právnických osob
	2,460 mil. Kč	daň ze závislé činnosti
	1,670 mil. Kč	daň z příjmu fyzických osob
	1,314 mil. Kč	bytové hospodářství - nájmy
	1,250 mil. Kč	pronájem městských lesů
	1,050 mil. Kč	daň z nemovitostí
	0,540 mil. Kč	odstraňování komunálních odpadů
	0,533 mil. Kč	dotace státu
	0,480 mil. Kč	prodej majetku
	0,350 mil. Kč	správní poplatky (+ automaty)
	0,260 mil. Kč	příspěvky obcí na žáky ZŠ
	0,200 mil. Kč	úroky z bankovních účtů
Výdaje:	5,630 mil. Kč	vodní hospodářství a životní prostředí
	z toho	1,820 mil. Kč vodovod Loštice
		1,700 mil. Kč ČOV Loštice
		1,480 mil. Kč skládka
		0,630 mil. Kč vodní hospodářství
	3,300 mil. Kč	plynifikace
	3,160 mil. Kč	správa
	z toho	1,070 mil. Kč mzdy
		0,650 mil. Kč oprava a údržba
		0,455 mil. Kč nové investice
	2,360 mil. Kč	doprava (včetně oprav komunikací)
	2,140 mil. Kč	školství
	1,270 mil. Kč	bytové hospodářství
	1,200 mil. Kč	kultura
	0,530 mil. Kč	veřejné osvětlení
	0,400 mil. Kč	veřejná zeleň
	0,400 mil. Kč	příspěvky organizacím

Z uvedených údajů vyplývají i hlavní záměry města v investiční činnosti v tomto roce. Dokončena v roce 1996 by měla být podle harmonogramu plynifikace Loštic, stejně tak i pokládka vodovodu. Následně bude výstavba těchto inženýrských sítí pokračovat v Žadlovicích.

Otázkou zůstává v současné době záměr vybudování čistírny odpadních vod, protože se doposud nepodařilo získat dotaci ze státního rozpočtu.

Zprávy městského úřadu

Změna ohlašování požárů

● V souvislosti s instalací dálkového ovládání požární sirény v Lošticích se hlášení požáru provádí tísňovým voláním na telefon č. 150. Siréna je potom uvedena do provozu radiovým signálem. Tento způsob vyhlašování požárního poplachu se preferuje. Není-li z jakéhokoli důvodu možno použít tísňového volání, lze provést mechanické spuštění sirény spínačem vedle vstupu na radnici s tím, že je třeba zásahovému družstvu SDH oznámit bližší údaje o požáru.

Oznamovatel požáru na linku č. 150 je povinen vždy sdělit tyto údaje:

- Jméno, příjmení a bydliště oznamovatele
- Určení místa požáru
- Sdělení, zda se jedná o požár, výbuch či jinou havárii
- Sdělení časových údajů

● Městský úřad oznamuje veřejnosti, že provoz městské skládky v Žadlovicích bude ukončen ve smyslu zvláštních podmínek stanovených referátem životního prostředí Okresního úřadu v Šumperku č. j. EKO 2081/R-383/94-Hyš-249 ze dne 2. 6. 1994 ke dni 31. července 1996.

● Provozní doba na skládce ve II. čtvrtletí '96

Pravidelně každé úterý v době od 7.30 do 15 hod. Sobotní provoz pouze 13. 4., 4. 5., 1. 6. a 29. 6. v době od 8 do 14 hod.

● Z pohledu posledních roků mimořádně dlouhá zima snad již odchází a nadejde očekávané jaro, symbol nového života, svěží zeleně, květů a čistoty. S příchodem nejpěknějšího ročního období městský úřad žádá všechny občany města, zejména potom majitele nemovitostí, aby provedli úklid před svými nemovitostmi a pomohli s úklidem veřejných ploch.

Upozornění České pošty

Vzhledem k enormnímu nárůstu počtu pracovních úrazů zaměstnanců České pošty, obvod Šumperk, (doručovatelů, balíkových doručovatelů), při kterých došlo k pokousání nezajištěným psem, obracíme se na vás se žádostí, **abyste v rámci působnosti své apelovali na občany vašich obcí, aby měli zajištěné psy ve smyslu § 415 Občanského zákoníku.**

V případě, že po oznámení zaměstnancem bude zjištěn pohyb nezajištěného psa nebo psů, případně dojde k opětovnému napadení zaměstnance nezajištěným psem, může být doručování zásilek ve smyslu § 45 odst. 3 vyhl. č. 78/1989 Sb. (poštovní řád) zastaveno majiteli psa, nebo části obce, případně celé obci.

Magdelana Adámková, ředitelka

Několik vět na vysvětlenou

Abychom předešli zcela jistým diskuzím, chtěl bych několika větami seznámit občany města, zvláště pak ty, kteří bydlí v okolí hřiště na Sokolské ulici se situací, která vznikla na sklonku prázdnin loňského roku. V důsledku nepříznivého počasí došlo k rozlomení jedné z lip v blízkosti tribuny. V místech pro mnohé známé s posezením s dechovkou "Pod lipami". Rázem se toto místo stalo nebezpečným pro všechny uživatele našeho areálu. Pracovníci firmy ZLKL sice provedli odborně stažení větví řetězy a kmenu obručemi, avšak mohutnost koruny a celková výška stromu během zimy vyhrotila situaci natolik, že výbor TJ Slavoj byl nucen požádat radu městského úřadu v Lošticích o povolení zkácení. Situaci posoudili odborníci, přítomni byli i zástupci ochránců přírody ze Šumperka. Verdikt byl jednoznačný. Kácení bylo povoleno a navíc nám bylo doporučeno zkácet další dva stromy (topol a jasan), které byly z 90 % suché a rovněž ohrožovali bezpečnost. Jsme si vědomi, že v současné době jsou takováto opatření nepopulární, ale musím veřejnost ujistit, že nešlo o akt svévole či osobních zájmů, ale že nám jde především o bezpečnost našich členů, dětí a ostatních občanů, kteří náš areál z různých důvodů využívají. Zároveň bych Vás chtěl ujistit, že nám nejde pouze o likvidaci zeleně, ale i o její obnovu, což ostatně plyne i z rozhodnutí rady MÚ, které nám ukládá za vykácené tři stromy vysadit šest nových. V plánu je i další výsadba, protože tak jako člověk, tak i stromy tady nebudou věčně, a my bychom v tomto směru neměli zůstat příštím generacím nic dlužni.

–kin–

Právní postavení obce a občana

Obec je podle Ústavy České republiky (č. 1/1993 Sb.) základním územně správním celkem. Je tedy "územním dobrovolným společenstvím občanů, kteří mají právo na samosprávu". Jedná se o společenství, které má vlastní majetek, hospodaří podle vlastního rozpočtu a v právních věcech vystupuje svým jménem, neboť je právnickou osobou. Stát za závazky a povinnosti obce neručí, neboť obec již není státní organizací a to přesto, že její úřad je pověřován výkonem státní správy. (Dřívější národní výbory byly státními orgány). Obec není také tzv. "rozpočtovou organizací" v plném významu tohoto termínu přesto, že se v některých záležitostech řídí stejnými předpisy (např. účtovou osnovou).

Hospodaření obce s majetkem, včetně peněžních prostředků, je tzv. "samostatnou působností" obce. V této oblasti se obec řídí jen zákony a jinými zákonnými předpisy. Zásah do vlastnického práva obce je možný jen z veřejného zájmu, a to na základě zákona a vždy též za úhradu. Podrobněji je právní postavení obce a jejich orgánů upraveno v zákoně o obcích č. 367/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Dosud není přijat žádný zákon, jež by upravoval podmínky hospodaření s majetkem ve vlastnictví obce, alespoň pokud neuvažujeme úpravu této problematiky zákonem č. 172/1991 Sb., který upravuje převod majetku ze státu na obce po jejich obnovení.

Každá obec musí mít ze zákona své obecní orgány, neboť není možné, aby ve všech věcech rozhodovali vždy všichni občané obce. Zákon o obcích vedle místního referenda určuje obecní orgány se stanovenými funkcemi. Jménem obce jednají a navenek vystupují obecní

zastupitelstvo, obecní rada, starosta obce a obecní úřad. Ve vztahu k hospodářské činnosti je nejdůležitější působnost vyhrazena zákonem o obcích v § 36 a § 36–a obecnímu zastupitelstvu. V tomto případě se jedná o tzv. vyhrazenou působnost, což znamená, že se této působnosti zastupitelstvo nemůže vzdát a přenést ji na jiný orgán obce. Obecnímu zastupitelstvu je tak ze zákona vyhrazeno rozhodovat o nejdůležitějších právních aktech spojených s využíváním majetku ve vlastnictví obce. Obecní rada zabezpečuje hospodaření obce podle schváleného rozpočtu a může být také zmocněna ke schvalování změn rozpočtu. Obecní rada dále řeší všechny další otázky spadající do samostatné působnosti obce, které nejsou vyhrazeny zastupitelstvu. Starosta obce zastupuje obec navenek, je oprávněn podepisovat právní akty o jejichž vzniku rozhodlo zastupitelstvo nebo rada.

Je skutečnost, že všichni občané obce jsou spoluvlastníky obecního majetku. Je také pravdou, a každodenní život to potvrzuje, že v právním cítění a konkrétním chování i jednání občanů se pocit spoluvlastnictví a vztah k majetku obce neprojevuje. *–habr–*

Léky - nebezpečný odpad

Se zhoršováním kvality životního prostředí roste současně i úsilí na jeho ochranu a obnovu. Jedním z nových problémů v této oblasti jsou léčiva. Nemusí vždy sloužit jen potlačení nemoci či obnově zdraví člověka.

Zákon č. 238 z roku 1991 zařadil léky do kategorie nebezpečných odpadů a ukládá původci odpadu jeho bezpečnou likvidaci. Např. pro lékárnu z toho vyplývá zajistit odpovídající likvidaci vyřazených léčiv nebo odpadu z výroby léčivých přípravků. Co ale s léky, které máte doma a jsou již z nějakého důvodu nepotřebné – nedoužívaná balení, léky s prošlou lhůtou použitelnosti z domácí lékárničky apod. Tento problém zákon zatím neřeší. Vyřešit by ho měl až Zákon o léčivech, na jehož vydání se čeká již několik let.

Proto některé lékárny, i když jim to zákon neukládá, vědomy si své profesní odpovědnosti v této oblasti, přistoupily ke sběru prošlých a neupotřebených léčiv od pacientů a většinou na své náklady je likvidují. K takovým lékárnám patří i lékárna v Lošticích, kde jsou od pacientů na požádání vždy prošlé léky k likvidaci převzaty. Vzhledem k tomu, že těchto požadavků přibývá, byl tento problém projednán se starostou Loštic Ing. Vintrochou. Shodli jsme se, že léky je potřeba ničit odpovídajícím způsobem (ne jako komunální odpad), a dohodli se, že lékárna likvidaci léků od pacientů zabezpečí organizačně a MÚ Loštice se na ní bude finančně podílet. Lékárna proto uzavřela s firmou Ekotermex Vyškov smlouvu na zneškodnění většího objemu tohoto specifického odpadu a nejpozději k 1. 5. 1996 umístí do svých prostor na viditelné místo označenou nádobu na sběr neupotřebených léčiv.

Věřím, že každý občan se zodpovědným přístupem k životnímu prostředí této služby využije a pokud mu zmíněný odpad v domácnosti vznikne, přinese jej na určené místo v lékárně – zamezí tím současně i tomu, aby se k vyřazeným lékům dostaly děti.

PharmDr. Čestmír Běhávka

**Neupotřebené léky z domácnosti nepatří do popelnice!
Přineste je do lékárny a vhod'te do označené nádoby.**

Zvony letí do Říma

Pojem "velikonoce" se dnešnímu modernímu člověku zúžil již jen na takzvané "velikonoční pondělí", onen den, kdy se pletou tatary (na Lošticku zvané – capky) a chodí se dům od domu pro malovaná vajíčka – pomlázky. Dnes již jen lidé dříve narození vědí, že velikonoční okruh začíná ve skutečnosti mnohem dříve a sice devátou nedělí před velikonocemi samotnými. Vyvrcholením tohoto období je pak tzv. Pašijový týden, který letos začínal 31. 3. Květnou nedělí a končil Bílou sobotou, která letos připadla na 6. 4. Toto období, vycházející z judaistické tradice (Pascha, veliká noc = velikonoce) mající naplnění v umučení a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, je nesmírně bohaté nejen na církevní obřady, ale i na různé lidové zvyky a obyčeje. Jedním z nejvýznamnějších dnů Pašijového týdne je Zelený čtvrtek, který letos připadl na 4. 4. Traduje se, že toho dne dal Ježíš Kristus církvi záruku své lásky – sám sebe v nejsvětější Svátosti oltářní. Toho dne také počalo jeho utrpení zradou v Getsemanské zahradě. Na památku této události umlkají každým rokem tento den všechny kostelní zvony a varhany a starší lidé říkávají, že zvony letí do Říma, což trvá až do Bílé soboty.

Na Zelený čtvrtek také začíná obchůzka mládeže po obci provázená hrkáním, které starší pamětníci znají i z Loštic (v nedávné době došlo částečně ke znovuoobnovení tohoto zvyku), kdy se hrkalo na veliký hrkač přímo na kostelní věži. Tento obyčej se nepřetržitě dodnes udržuje v blízkých Moravičanech nebo v Rádnici.

V souvislosti se zvony však jednu perličku na závěr. Možná dnes již jen ti starší pamětníci vědí, že jeden z nejvzácnějších a nejpamátnějších zvonů v okolí máme právě v Lošticích. Jmenuje se sv. Prokop a roku 1550 jej nechal ulít pan Prokop Podstatský z Prusino-
vic (v letech 1546–1560 pán na hradě Bouzově, kterému Loštice byly poddány). Tento nádherný a vzácný nástroj o váze 560 kg ulil zvonař Franz Hefeld z Olomouce, a jako jediný byl r. 1916 ušetřen při válečných rekvizicích. Jiné dva poněkud mladší zvony toto štěstí neměly a byly nahrazeny až roku 1926. Zajímavé také je, že pan Prokop Podstatský z Prusinovic byl v loštickém kostele r. 1560 pohřben, což nám připomíná velmi vzácný renesanční náhrobek umístěný hned po pravé straně při vchodu do kostela. Ten druhý náhrobek z r. 1564 nepochybně vyrobený rukou stejného sochařského mistra jako předešlý, patří jeho choti paní Kateřině Kropáče z Nevidomí.

I když se ve všech třech případech jedná o památky poněkud skrytější a na první pohled snad nenápadné, každý loštický občan by si měl být vědom jejich existence. Jedná se v pravdě o unikátní díla nevyčíslitelné kulturní hodnoty.

Karel Faltýnek ml.

VÝZVA: Žádám všechny pamětníky, kteří mají zájem pomoci při zaznamenávání starých obyčejů a pověstí z Loštic a okolí, necht' se obrátí na adresu: Karel Faltýnek, Stiborova 26, 779 00 Olomouc. Děkuji.

Poctivé prodavačky

Nejen já, ale i moje dcera, pravidelně nakupujeme v obchodě pana Langa v Hradské ulici. Po jednom z předvánočních nákupů dcera zjistila, bohužel až doma, že jí chybí peněženka. Nebyla v ní sice nějaká závratná suma peněz (asi 350 Kč), ale byly v ní uloženy všechny doklady. Kdo o ně někdy přišel, jistě ví, kolik práce a starostí dá jejich nové vyřizování.

Nedovedete si představit, jakou jsme měly radost, když při dalším nákupu nám prodavačky sdělily, že peněženku našly v nákupním koši a s neporušeným obsahem nám ji vrátily. Za tuto příkladnou poctivost bych jim chtěla srdečně poděkovat. Jejich čin jistě přispěje k dobrému jménu celého obchodu pana Langa.

Ludmila Lachnitová, Loštice

Pro druhé a pro sebe

Lidé, kteří darují, nemohou být zlí. Vždyť si představte člověka, který s myšlenkou na druhé, cizí, trpící – hledá, třídí, pere a balí věci, jež by mohl prodat, dále užívat, vyhodit. Najde si čas v nabitém dni a donese je na místo sbírky, kde je třeba i pomůže skládat a rovnat, odvézt. Při této činnosti se nelze vyhnout duševním prožitkům a pocitům, rozjímání o bytí, o utrpení, o Bohu nebo jak to nazýváte vy.

Komu jste to vlastně pomohli? Samozřejmě, že na počátku lidem v Bosně, ale podle výše popsaného řetězce asi nejvíce sami sobě. Co říkáte!

Městský úřad děkuje dětem z Junáku za roznášku letáků, všem kdo poskytli krabice, panu Tillovi za odvoz a každému z Vás, kteří něco darovali.

Za pomoc všem z celého srdce děkuje Město Loštice.

Poděkování loštickým aneb z Loštic do Bosny

Ve čtvrtek 28. 3. 1996 byly do Olomouce převezeny dary loštických občanů, určené těžce zkoušeným obyvatelům Bosny. Na 290 banánových krabic, naplněných pěkným oblečením, pokrývkami, obuví a hračkami vynesla sbírka, kterou obětavě organizovala paní Škodová z Městského úřadu, když z Radia Proglas zaslechla výzvu olomouckého vedoucího Centra mládeže při farní radě svatomořického chrámu. Pohotově také zařídila a sama doprovodila převezení všech věcí do Sokolské ulice č. 13 v Olomouci, kde sídlí nezisková organizace Středisko SOS pro vzájemnou pomoc občanů. Zde se soustřeďují dary permanentně a již několik let se tu soustavně připravují humanitární zásilky k odeslání do zahraničí.

Představuje to třídění materiálu podle jednotlivých druhů, balení a označování krabic cizojazyčnými nápisy podle místa určení, každodenní odvážení hotových balíků na dočasná odkladiště a pravidelné expedování větších celků do ciziny. Když je banánových krabic aspoň 1400, k čemuž dochází každé 3 měsíce, připojí k nim dobrovolníci z SOS nastřádané dětské kočárky a všechno to odešlou. Například do Bosny, kam pojede tato zásilka, v pořadí již devatenáctá. Věci se odvázejí po kolejích v samostatném nákladním vagónu (což přijde levněji než v kamiónech), a to buď přes hraniční přechod Lanžhot nebo oklikou přes Prahu a Úpici – ve spolupráci s pražskou Katolickou Charitou a s Diakonií Čs. církve husitské. Cílovou stanicí bývá obyčejně Zagreb, kde se odpovědní pracovníci tamní organizace Caritas spolehlivě starají o kvalifikovanou distribuci těchto věcí mezi potřebné.

Až doposud takto Středisko SOS vypravilo přes 120 tun darů našich spoluobčanů do zahraničí, hlavně do bývalé Jugoslávie a na Ukrajinu. Je to práce dnes vlastně už nezbytná, zároveň však i náročná. Vyžaduje totiž nejenom každodenní trvalé pracovní nasazení několika lidí, ale i nemalé finanční prostředky. Nutno hradit náklady na železniční a další dopravu, na pronájem nebytových prostor, na teplo a světlo, na neustálé přesuny materiálů o značné hmotnosti z místa na místo a na další režii.

Peníze na úhradu těchto výdajů se získávají tak, že zhruba 10 % darovaných předmětů zůstává k dispozici široké veřejnosti v Olomouci. V SOS středisku je vítán každý, kdo chce podpořit jeho charitativní aktivity byť i nepatrným příspěvkem. Na oplátku si může cokoliv vybrat. Pěknou bundu, košili, sako, či celý oblek, boty, jarní plášť, taneční střevíčky, halenku, sukni nebo tričko, rifle, šálu nebo čapku, kabelu, dětské šatečky, punčocháče, hračku, zajímavou knížku nebo časopis a ještě mnoho jiného. Potřební si odnášejí věci bezplatně.

Otevřeno je ve Středisku SOS denně od 9 do 18 a v sobotu od 8 do 12 hodin, a to jak na Sokolské (při zadní straně Národního domu), tak i na Rooseveltově 9 (při železničnické zastávce Smetanovy sady). Návštěvníci bývají překvapeni velkým výběrem a pestrostí nabídky.

Díky Vám všem, milí přátelé z Loštic, kdo jste v době předvelikonoční přispěli svým dílem k dobrému chodu tohoto blahodárného koloběhu.

Květa Hegrová

ŠKOLA, MLÁDEŽ

Z naší školy

- Většina škol a školských zařízení okresu Šumperk je propojena elektronickou poštou. Jedná se o počítačové propojení po telefonních linkách. Na monitoru počítače lze číst veškeré zprávy nebo oznámení zaslané naší škole, nebo naše škola je může odesílat všem připojeným školám a školskému úřadu. Jde o rychlé spojení, které znamená další krok k modernizaci školy.
- *V letošním školním roce některé třídy 1.–4. ročníku odjedou do Moravského Karlova u Červené Vody na školu v přírodě, na chatu I. ZŠ Mohelnice. Dopoledne bude vyučování, odpoledne děti prožijí v horské přírodě. Pečovat o ně bude nejen třídní učitelka, ale i někteří rodiče, a to odpoledne a večer. Jde o akci náročnou a zodpovědnou.*
- Ani pobyt v Itálii se 40 dětmi 5.–8. ročníku nebude pro pedagogický dozor bezstarostný výlet. Vedoucí letošního zájezdu bude pan učitel Faltus, s ním se o starosti podělí p. uč. I. Faltusová, V. Schwarzová, P. Kuba a J. Schwarz. Cíl cesty bude stejný jako v minulých letech – Lido Adriano. Snad sv. Petr zajistí teplé a slunečné počasí.
- *V tomto školním roce se konalo několik soutěží. Recitátoři se zúčastnili okresního kola v Mohelnici. – J. Špička 2.D, Z. Figurová 3.A, H. Nováková 4.B, M. Reichlová 2.B, J. Kunčarová 2. místo (pro nemoc se nezúčastnila okresního kola).*
- Dvě družstva se zúčastnila dopravní soutěže (5.–6. třída a 7.–8. třída) a získala 2. místo v okresním kole.
- *Družstvo hochů 6.A získalo 1. místo ve školním kole v košíkové. Dívky hrály vybíjenou. Vyhrálo družstvo 5.B.*

- Veliký úspěch slavila v sólovém zpěvu B. Nováková z 2.A. Obsadila 2. místo v okresním kole v Šumperku. Okrskového kola v Mohelnici se zúčastnily K. Koukalová 3.A a M. Konečná 4.A.
- J. Kunčarová v okresní literární soutěži získala 2. místo. Napsala práci nazvanou "Můj den".
- Výtvarné soutěže:
 - 1.–4. ročník – Čarohrátky, den Země
 - 5.–8. ročník – Na vlastních nohou, Z českých dějin, Kniha a já, Stop drogy.

Byli jsme před sto lety jiní ?

Šestkrát do roka se konají pedagogické a klasifikační porady. Mimo to jsou porady, na kterých se řeší momentální problémy školy. Ze dvou pedagogických a čtyř klasifikačních porad se píše podrobný zápis. Jsou zaznamenány úkoly zadané jednotlivým učitelům, organizační pokyny nutné k chodu školy, změny, jmenovitě jsou zaznamenáni žáci s vyznamenáním, nedostatečným prospěchem, komu byla udělena důtka třídního učitele a ředitele školy, snížená známka z chování, neomluvené hodiny a pochvaly.

Všechny zápisy z porad jsou uschovány v Okresním archivu v Šumperku. Ty nejstarší jsou od roku 1880 a při psaní Almanachu ke 100. výročí školy jsme měli možnost je všechny pročíst. Porady se konaly každý měsíc a bylo to čtení velice zajímavé:

1887/88

- K uvarování všeho neštěstí a pro dostatečnou bezpečnost musejí všichni žáci z Obectova pospolu ze školy, a pokud možná i do školy choditi. K tomu účelu mají počkati na sebe všechny dříve z učení propuštěné třídy na dvoře nebo před školou.
- S radostí jest konstatovati, že naše školní mládež tolik citu nabyla, že hnízd ptačích více nehubí.
- Klouzání pravým způsobem a potřebnou opatrností u normálně vyvinutých dětí patří zajisté k zdravým pohybům těla. Sílí se nejen svaly, nýbrž i celá kostra, zlepšuje se krev, oživuje se svěžest plic a podporuje se živost. Zdraví slouží jen mírné pohybování na ledě, aby tělo nepřišlo nikdy do nesmírného potu. Přísně zakázáno budiž žákům klouzání na veřejných cestách. Uhlazené cesty jsou nebezpečny pro starší lid. Ublíží-li si někdo padnutím, nedává vinu roztopášným žákům, nýbrž učiteli, že nepořádek trpí a ke všemu lhostejným jest.
- Učitel nesmí trpěti, aby žáci k odpovědi se hlásivše neslušným způsobem – páže vyzdvihovali, povstávali, z lavice vystupovali aneb dokonce na učitele vykřikovali. Sborného odpovídání smí se užívatí toliko na výslovný povel učitelův. Učitel nemá vyvolávatí toliko žáky se hlásící, nýbrž i dřímaly, jakož i netečné a nepozorné žáky k čilému zúčastnění se učení doháněti nutno.

1888/89

- K docílení a udržení dobré kázně nevyhnutelně patří též způsob v chování a obcování učitelově se žáky. Učitel musí býti dobrým strážcem sám nad sebou. Chceli žákům zlozvyky vytýkati, nesmí jich sám na sobě míti. Chraňme se tudíž s úzkostlivostí urážlivých nectných názorů, nenapomínejme nikdy řvavým hlasem, nezohyzďujme v rozčílenosti tvář a tělo pošklebky a posuňky pitvornými. V pohybech učitelových má se spojovati důstojnost úřadu učitelského s klidnou přísností a otcovskou láskou.

– V nynější době objevil se stud a cit otupující nešvar – koupání se žáků nahých, jenž naprosto trpěn býti nemůže. Prospěšno bude dítkám zvědět, kdy, kde a jak koupati se mají. Z ohledu mravopočestnosti hodí se jen místa ukrytá. Žáci slabého těla nemají se za den často–krát koupati ani ve vodě dlouho zůstat.

– Pan učitel Adam si stěžuje na kolovrátníky, kteří v čas vyučování svou dlouhotrvající hrou pod školními okny žáky z vyučování vyrušují. Požádá se místní policejní komisař, by hlásivším se kolovrátníkům potřebného pokynu udělil.

1894/95

– Doba koupaček nastala již dostoupením vody +16 °C. By ale říční koupele blahodárného účinku nezůstaly, jest potřebné žáky o tom poučiti jako k př.: Ve vodě mají plovati a čerstvě se pohybovati, nemají do úplného vychladnutí když nastane třesení těla a jekot zubů ve vodě setrvati, po koupeli třeba jest se procházeti. Přísně zakázáno budiž, aby se nikdo a nikde nahým nekoupal a aby zvláštní místa pro chlapce a zvláštní pro děvčata přísně vytčena byla.

Činnost Veverek pokračuje

Tento rok byl velmi pestrý. Ukončili jsme činnost pod okresní radou PO a přešli pod Slavoj Loštice jako oddíl ZRTV. Jako každý rok i letos jsme se účastnili 10 denního pobytu v Prievidzi. Všem se nám tam moc líbilo. Stejně tak i na osmi tří denních pobytech na chatě ve Starém Městě. Dvakrát jsme provedli brigádu na cvičišti. V současné době pracuje oddílová rada v tomto složení: Vedoucí oddílu Zdeněk Eliáš, zástupce Kateřina Machová, náčelník oddílu Martin Grézl, místonáčelník Katka Gottwaldová.

V letošním roce plánujeme hlavně oslavu 16. výročí založení našeho oddílu. Opravu nové klubovny na cvičišti a desetidenní pobyt na chatě ve Starém Městě.

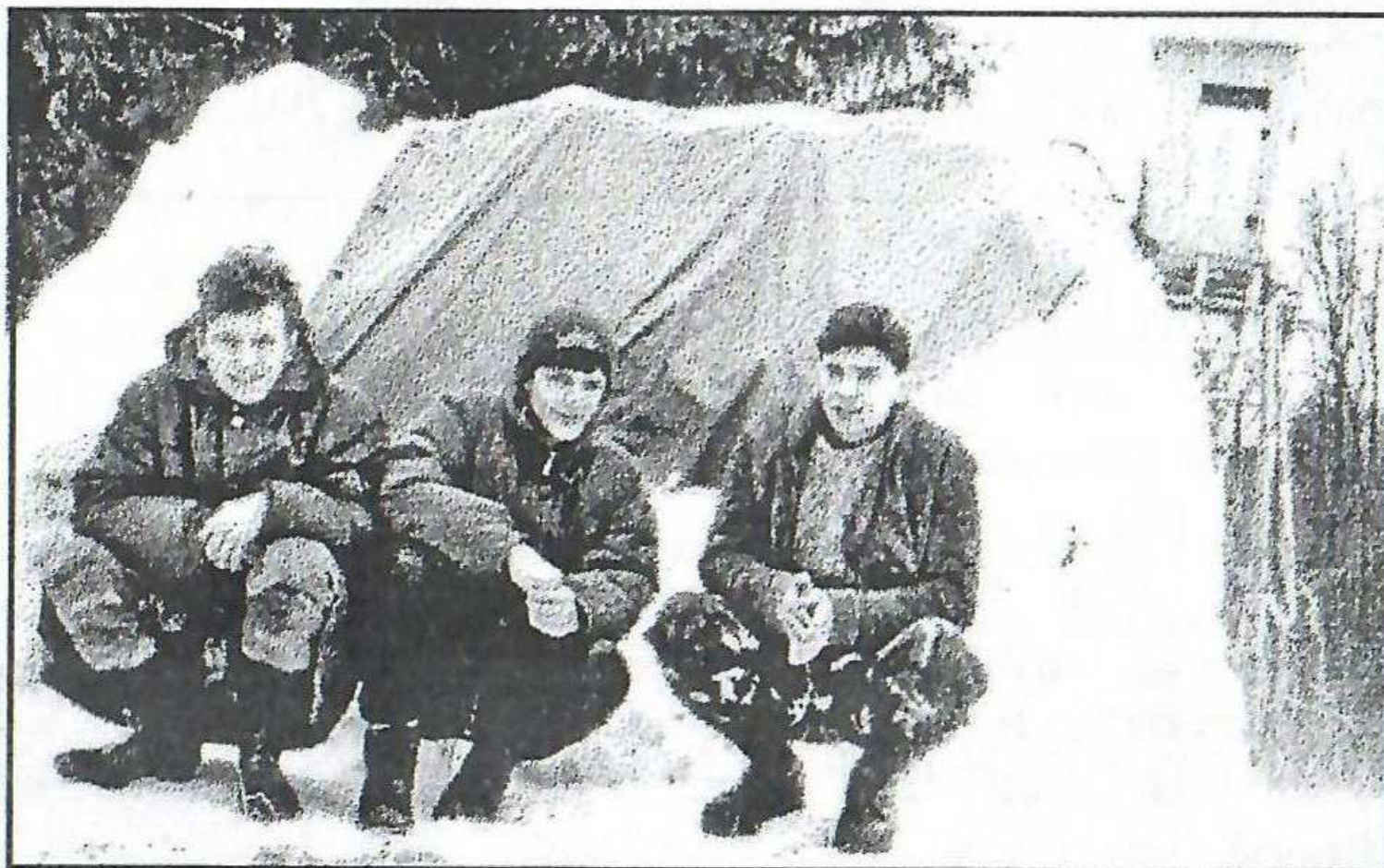
*Zapsal odd. vedoucí Z. Eliáš
a kronikářka oddílu K. Machová*

Fotografie z našeho pobytu na Slovensku.

Z akcí oddílu skautů a roverů

Mimo oddílových a družinových schůzek, které máme pravidelně každý týden, pořádáme nebo se účastníme i jiných akcí na zpestření naší činnosti. V lednu jsme spolupřáteli se skautkami, světluškami a vlčaty střediskovou "vánoční" besídku. V únoru se vypravily naše družiny na stopařskou výpravu a několik jedinců z roverského kmene zkoušelo na dvoudenní výpravě vydržet v zimních podmínkách noc v iglú. Výprava byla úspěšná a beze ztrát na mužstvu. V únoru, který byl na akce bohatý, jsme se zúčastnili dvoudenního soustředění lesního kurzu v Jeseníkách. Nezapomenutelná byla i březnová akce celého oddílu – kdy jsme se zúčastnili dobývání Nového Hradu u Hanušovic s přespáním na horské chatě. Už proběhlý slibový táborák, chystaná kuličkařada, výprava ke skautskému památníku na Ivančenu v Beskydech, cyklistická terénní soutěž, pořádání pohádkového lesa ke dni dětí a pomoc vlčatům v přípravě na soutěž v Rudě n. Mor., jsou akce, které nám vyplní rychle ubíhající čas, kdy začnou prázdniny a my pojedeme na tábor v Tatenici. To bude vyvrcholení naší celoroční činnosti. A po prázdninách začneme nanovo.

Luděk Šimek, vedoucí oddílu

Ze zimního táboření

Firma **Kredit - Kateřina Wolfová**

Loštice, Bezručova 1

zahájila provoz velkoobchodu bižuterie

Občanům Loštic a okolí se tak nabízí možnost nakoupit ve vzorkové prodejně kvalitní českou bižuterii za velmi výhodné velkoobchodní ceny. Na větší odběry jsou poskytovány množstevní slevy. V nabídce je bižuterie kovová, dřevěná, skleněná, voskované perly, štras, polodrahokamy, skleněné figurky, křišťálové lustry.

Za smluvní poplatek je možno dohodnout zapůjčení vybrané bižuterie na svatby nebo módní přehlídky.

SPORT

I. třída sk. A MUŽI "A" - JARO

15. kolo	SO	16. 3.	14.30 hod.	Vikýřovice - Loštice
16. kolo	NE	24. 3.	15.00 hod.	Loštice - Vrbno pod Pradědem
17. kolo	NE	31. 3.	15.00 hod.	Písařov - Loštice
18. kolo	NE	7. 4.	16.30 hod.	Loštice - Velké Losiny
19. kolo	NE	14. 4.	16.30 hod.	Ruda n. Mor. - Loštice
20. kolo	NE	21. 4.	16.30 hod.	Loštice - Mohelnice-Moravičany B
21. kolo	SO	27. 4.	16.30 hod.	Šternberk - Loštice
22. kolo	NE	5. 5.	16.30 hod.	Loštice - Milo Olomouc
23. kolo	NE	12. 5.	16.30 hod.	Libina - Loštice
24. kolo	NE	19. 5.	16.30 hod.	Loštice - Příkazy
25. kolo	NE	26. 5.	16.30 hod.	Úsov - Loštice
26. kolo	SO	1. 6.	16.30 hod.	Hanušovice - Loštice
14. kolo	NE	9. 6.	16.30 hod.	Loštice - Břidličná

Poslední dvě kola může STK přeložit na stejný termín, popřípadě na dopoledne, aby diváci mohli sledovat ME v Anglii.

I. třída sk. B - DOROST - JARO

15. kolo	SO	16. 3.	12.45 hod.	Vikýřovice - Loštice
16. kolo	SO	23. 3.	12.45 hod.	Loštice - Vrbno pod Pradědem
17. kolo	SO	30. 3.	14.00 hod.	Troubelice - Loštice
18. kolo	SO	6. 4.	14.15 hod.	Loštice - Velké Losiny
19. kolo	NE	14. 4.	14.15 hod.	Sudkov - Loštice
20. kolo	SO	20. 4.	14.15 hod.	Loštice - Moravský Beroun
21. kolo	SO	27. 4.	14.15 hod.	Šternberk - Loštice
22. kolo	SO	4. 5.	14.15 hod.	Loštice - Milo Olomouc
23. kolo	SO	11. 5.	14.15 hod.	Osoblaha - Loštice
24. kolo	SO	18. 5.	14.15 hod.	Loštice - Palonín
25. kolo	NE	26. 5.	14.15 hod.	Bělkovice - Loštice
26. kolo	SO	1. 6.	14.15 hod.	Loštice - Sl. Bruntál B
14. kolo	SO	8.6.	14.15 hod.	Loštice - Vápenná

III.TŘ. SK. C MUŽI "B" JARO 1996

15. kolo	NE	31. 3.	15.00 hod.	INFINITY Mohelnice - Loštice
16. kolo	SO	6. 4.	16.30 hod.	Loštice - Zvole B
17. kolo	NE	14. 4.	16.30 hod.	Libivá - Loštice
18. kolo	SO	20. 4.	16.30 hod.	Loštice - Maletín
19. kolo	SO	27. 4.	16.30 hod.	Kamenná - Loštice
20. kolo	SO	4. 5.	16.30 hod.	Loštice - Jestřebí
21. kolo	SO	11. 5.	16.30 hod.	Třeština - Loštice
22. kolo	SO	18. 5.	16.30 hod.	Loštice - Palonín
12. kolo	SO	25. 5.	16.30 hod.	Loštice - Mírov
13. kolo	NE	2. 6.	16.30 hod.	Podolí - Loštice
14. kolo	SO	8. 6.	16.30 hod.	Loštice - JUVENTUS Mohelnice

OP MLADŠÍ ŽÁCI JARO 1996

15. kolo	NE	14. 4.	15. 00 hod.	Bratrušov - Loštice (Šumperk)
16. kolo	NE	21. 4.	15. 00 hod.	Loštice - Zábřeh B
17. kolo	NE	28. 4.	15. 00 hod.	odloženo
18. kolo	NE	5. 5.	15. 00 hod.	Loštice - Písařov
10. kolo	SO	11. 5.	10. 00 hod.	Ruda - Loštice
11. kolo	NE	19. 5.	15.00 hod.	Loštice - Kamenná
12. kolo	NE	26. 5.	13. 00 hod.	Úsov - Loštice
17. kolo	ČT	30. 5.	17. 00 hod.	Brníčko - Loštice
13. kolo	NE	2. 6.	15. 00 hod.	Loštice - Štíty
14. kolo	SO	8. 6.	10.45 hod.	Rapotín - Loštice

Putování za loštickým tvarůžkem

Od roku 1888, kdy v Praze vznikla celonárodní organizace KČT, a od vzniku KČT v Lošticích v roce 1885 a 1925, se náplň práce v porovnání se současnými aktivitami hodně změnila.

Od starostí o chaty, ubytovny, přes vydávání map a průvodců, práce s dětmi, TOM, cykloturistika, vodní turistika, až po dálkové pochody. I letošní, již 20. ročník dálkového pochodu na 8, 15, 25, 35 a 50 km Za loštickým tvarůžkem, který KČT Loštice připravuje na 25. květen 1996 je toho důkazem. Výbor KČT děkuje touto cestou těm, kteří se na přípravě minulých ročníků nejvíce podílely: Městský úřad Loštice, AW – výroba tvarůžků, JD – výroba tvarůžků, TEROZ Zbyněk Poštulka, METRIE s. r. o., a mnoho jiných.

KČT

Jarní start se vydařil

Po zimě kterou už dlouho nepamatujeme, se konečně rozjela fotbalová sezóna. Od konce podzimu se ale v loštické kopané hodně změnilo, hlavně na trenérských postech. A mužstvo opustil po vzájemné dohodě nejúspěšnější trenér posledních let Antonín Pavelka, kterého nahradila dvojice Zdeněk Šafář z Mohelnice a bývalý loštický hráč František Šilberský. Přípravu výrazně ovlivnilo nepříznivé počasí a časté zdravotní potíže jejich svěřenců. Z přípravných zápasů má nejlepší zvuk jednogólová porážka s divizním Zábřehem (3:4). V kádru došlo k několika změnám. Do Mohelnice na půlroční hostování odešel

Miroslav Kneifel výměnou za Kamila Šafáře a Petra Ernekra, ze Zvole se vrátil Pavel Šafář a z vojny Václav Hošek. Do B mužstva byli přeřazeni na vlastní žádost David Vyroubal, Petr Kubaláb a František Kubíček, naopak do širšího kádru A mužstva patří Petr Hauk, Aleš Pěnkava a Martin Michalko.

Družstvo dorostu převzali po zimě dva noví trenéři: Petr Šilberský a František Rosulek. Jejich hlavním úkolem je stabilizovat kádr, neboť docházka na trénink a zápasy je největším problémem tohoto družstva. S tím se naopak nepotýkají trenéři družstva mladších žáků Bedřich Bayer a Zdeněk Motka. Družstvu mladších žáků bylo letos umožněno soustředění ve Staré Vsi u Rýmařova, jak o tom píšeme na jiném místě.

Vzhledem k dlouhé zimě se příprava odehrávala v tělocvičně místní školy, na cvičišti na Sokolské ulici a v tělocvičně v Mohelnici. Děkujeme tímto hlavně vedení místní školy, ale hlavní poděkování patří panu Vaculovi a jeho zaměstnancům MÚ Loštice za vzornou úpravu fotbalového hřiště. Doufejme, že na výborný start A mužstva (výhra v Písařově) naváží i další družstva v průběhu celé jarní sezóny.

Ještě několik poznámek k rozlosování. První dvě utkání Hanácké župy se překládají na termín 16. 6. a 23. 6. (Vikýřovice a Vrbno p. Pradědem). Na 21. 4. je připraveno derby s Mohelnicí B (na podzim 1:1). Utkání III. tř. Loštice B – Zvole B je přeloženo na 30. 4. v 16.30 hod. Největším tahákem bude derby s Palonínem (18. 5.). Na závěr přejeme všem fotbalovým příznivcům mnoho radosti z výkonů našich fotbalistů a předem děkujeme všem sponzorům, kteří se budou podílet na chodu oddílu.

Zimní soustředění oddílu mladších žáků SK Loštice

Soustředění proběhlo ve dnech 17.–21. 2. 1996 v horském prostředí Jeseníků ve Staré Vsi u Rýmařova. Ubytování a stravování bylo zajištěno v penzionu Albert. Zúčastnilo se ho 20 hochů ve věku 9–12 let a dvoučlenný realizační tým dospělých, který zajišťoval tréninkovou náplň a kázeň na ubytovně. Trénovalo se jednak venku na blízkém hřišti, ale také i v tělocvičně zdejší školy. Soustředění bylo zaměřeno na získání fyzické kondice, zlepšení herních návyků, práci s míčem, spolupráci jednotlivých fotbalových postů a výklad teorie a pravidel fotbalu. Herní nácviky probíhaly formou řady soutěží, například o nejlepšího střelce (T. Petruška), o nejlepšího brankáře (P. Motka). Večer jsme se věnovali sledování fotbalových zápasů vyspělých celků na videu se zaměřením na individuální výkony a souhru mužstva. Samozřejmě zbylo dostatek času na zábavu a společenské hry. Bohužel pro nadměrný přívál sněhu odpadl

plánovaný zápas s Rýmařovem. Celé soustředění se obešlo bez zranění a hoši byli velmi spokojeni. O bodování pořádku na pokojích hráčů a o sušení oblečení se staraly přítomné manželky trenérů, paní Stanislava Motková a Marie Bayerová.

Dospělí si pobyt hradili sami a kluci asi 1/3, zbytek včetně dopravy finančně zajistil klub. MÚ Loštice a sponzoři z řad místních loštických firem a podnikatelů. Chtěli bychom jim tímto poděkovat, že nám umožnili absolvovat nejen toto soustředění, ale i další sportovní a společenské akce za dobu existence oddílu mladších žáků. Na akce přispívají – Metrie s. r. o., Landis – Vaškovi, Štika, Bistro Geppert, ZLKL, Fytolo, Potraviny Švehla, Šťastný, Herba, Bohumil Till, Večeř, Dřevopar.

Bedřich Bayer, Zdeněk Motka

Sport na Vlčicích

V tomto shrnutí chceme seznámit veřejnost se sportovní činností naší TJ Invaclub Loštice, která zastřešuje tělesně postižené sportovce a oddíl malé kopané FC Vlci Vlčice, a to za rok 1995.

Těl. post. cyklista J. Mrnka se bohužel v loňském roce nezúčastnil žádného významného závodu vinou zdravotních i osobních problémů, do jejichž vyřešení má pozastavenou činnost, čímž se ke své škodě připravil o start na Paralympiádě v Atlantě, který měl vzhledem ke slabé konkurenci v jeho kategorii prakticky jistý.

S daleko těžšími soupeři se musel potýkat předseda TJ Invaclub Stanislav Navrátil na kvalifikačních turnajích ve st. tenisu vozíčkářů, kde téměř 40 soupeřů bojovalo o jediné postupové místo do Atlanty, z kteréhož důvodu byla navíc zrušena kategorizace podle stupně postižení, takže se musel utkávat s méně postiženými. Ti sice byli nad jeho síly, ale i přes tento handicap se udržel na 8. místě celostátního žebříčku a na Mistrovství ČR v Ostravě obsadil dokonce 5. místo v absolutním pořadí jednotlivců, 3. místo v družstvech a bronzovou příčku též ve čtyřhře. Absolvoval také turnaje v Krautheimu (SRN) a Amstetenu (Rak.), odkud si dovezl trofej za 1. místo.

Za tyto úspěchy je vděčný zdravým st. tenistům ze Sl. Loštice a dalším, kteří mu umožnili kvalitní trénink v rámci loštické "Zimní ligy", kde navíc svému týmu Vlčic (Hecl, Henner, Navrátil) přispěl svými výkony ke konečnému 5. místu a taktéž p. Vinklerovi, který mu umožnil pokračování tréninku i na jaře v tělocvičně ISŠT v Mohelnici a v těchto bezbariérových prostorech navíc zabezpečil pomoc při organizaci Českého poháru vozíčkářů, jehož pořadatelstvím byla naše TJ poctěna, takže i jeho zásluhou budeme moci v září přivítat nejlepší handicapované st. tenisty z celé naší vlasti.

Odd. malé kopané FC Vlci Vlčice po vynikajícím 3. místě v okresním přeboru '94 zaznamenal velký nápor zájemců ze širokého okolí o vstup do našeho klubu. Ve snaze vyhovět, byl vytvořen B tým. Rozložením kvality do dvou týmů, nečekaná zranění či vojenská služba klíčových hráčů však byla příčinou neúspěšné jarní části a pádu do II. ligy. Pro podzim bylo nutné provést změny v sestavách – A tým byl posílen z vojny se navrátilším špílmachrem mužstva K. Leštinským a z B týmu mimo jiné nejlepším brankářem okr. přeboru A. Ondruškou. Kromě zbytečné kontumační prohry tak neodešlo naše mužstvo ani jednou v 16 zápasech ze

hřiště poraženo, což po podzimu znamená několikabodové vedení a jediný cíl pro jaro, kterým je postup do I. ligy. Nesehraný B tým utrpěl odchodem nejlepších hráčů a obsadil opačný pól tabulky, takže se musí potýkat se starostmi o záchranu.

Díky pochopení pana Kindla jsme mohli na "cvičišti" v Lošticích uspořádat 4 velké turnaje v malé kopané o putovní poháry, z nichž se našemu A týmu podařilo dva vyhrát a potvrdit vzestup formy. Rychlý sled zápasů umožněný hrou na dvou hřištích současně a dobrá organizace, byla oceněna zúčastněnými mužstvy okr. ligy, a protože jsme byli v této aktivitě první, chtějí nás následovat – např. v Petrově dokázali zbudovat dokonce tři hřiště, čímž si zajistí ještě větší účast a převezmou tak náš primát.

Škoda, že s podobnou podporou jsme se nesetkali na Vlčicích, které přitom reprezentujeme, kde několik jednotlivců zhatilo námi navrhovaný plán na poměrně jednoduché zbudování dvou víceúčelových hřišť, která by mohla sloužit ke sportovnímu využití všech a přinést tak dětem a mládeži lepší vzor, než je vysedávání v hostinci.

Snad se ale jednou vše zlepší, takže pro začátek věříme slibu a zkušenostem pana Vaculy s údržbou loštického hřiště, že i úpravu toho našeho vlčického hřiště dovede do zdárného konce, abychom se před hostujícími šumperskými mužstvy nemuseli stydět nebo nemuselo být dokonce v půli sezóny uzavřeno pro nezpůsobilý povrch, jak nám bylo z okr. výboru malého fotbalu oznámeno.

Proto děkujeme všem, kteří podstatu sportu pochopili a podpořili nás, a to MÚ v Lošticích za dotaci a snahu kolem hřiště, hlavnímu sponzor – Morpě Vlčice za částku, která téměř pokryla nákup dresů obou mužstev a velký dík patří i ostatním loštickým firmám : Beryls – stolárna; ALD – Drkoš, výroba nábytku; KOS – elektro; Dřevopar; Potraviny Švehla; Lang ; Nejedlý; Schad; Štika; Rosůlková, které přispěly svým dílem ke zdaru našich turnajů a další sportovní činnosti.

TJ Invaclub – FC Vlci Vlčice

***Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ve spolupráci
s organizací JUNÁK, městským úřadem a Slavojem Loštice***

pořádá u příležitosti mezinárodního dne dětí

v sobotu 8. června 1996 od 14 hod.

v okolí skautské klubovny v Borovém lese

DĚTSKÝ DEN

Pohádkový les, soutěže, občerstvení . . .

Významná výročí osob a událostí Loštic roku 1996

Před 150 lety roku 1886 zemřel loštický rodák profesor Slovanského gymnázia v Olomouci, archeolog, etnograf, historik, vlastenecký pracovník a pedagog Jan Havelka.

Před 100 lety roku 1896 se narodil v Lošticích akademický malíř Jan Smital, který vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze jako žák profesora Vratislava Nechleby. Před válkou podnikl řadu studijních cest do ciziny. Za války žil a maloval na Slovácku a od roku 1945 v Olomouci, kde byl zvolen předsedou krajského střediska Svazu čs. střediska výtvarných umělců. Vystavoval na výstavách v Prostějově, Olomouci, Praze, Hodoníně a Zlíně. Byl především malířem akvarelů ze života prostých lidí, krajin a podobizen i když se také věnoval portrétování zvláště na Olomoucku a Prostějovsku.

Před 45 lety roku 1951 zemřel loštický historik a teoretik Dr. P. Václav Kubíček.

Roku 1781 potvrdil císař Josef II. Lošticím městské výsady.

Roku 1846 rozhodla vrchní poštovní správa, že obecní posel může doručovat i dopisy soukromníkům. V Lošticích k tomu došlo roku 1856 a poštovní sluha musel vybírat odměnu od soukromých zásilek.

Roku 1856 byla v Lošticích založena sladovna.

Roku 1906 byla v Lošticích otevřena česká mateřská škola.

Roku 1896 bylo přeneseno sídlo zdravotního odboru Lišnice – Loštice z Mohelnice do Loštic a tak v Lošticích byli 2 lékaři.

Roku 1906 byl založen králikářský spolek pro Loštice a okolí.

Roku 1921 byly založeny TJ Orel a Československá církev a před školou byl odhalen pomník obětem světové války.

Roku 1926 byl založen odbor Klubu českých turistů.

V. Žák

Tělovýchova a sport v Lošticích v letech 1918-1944

(pokračování)

Sportovní klub (SK)

Po válce se začala hrát kopaná v letech 1921–22 na prostranství Pod Luštěm, kde si hráči upravili hřiště s brankami ze dvou tyčí a provazem místo břevna. Roku 1923 založili SK a zřídili si nové hřiště v prostoru před kamenolomem mezi silnicí a lesním svahem. Roku 1924 bylo svépomocí vybudováno nové hřiště na levém břehu Třebůvky u Karafiátky. Zde se pak hrálo do roku 1951. Po překonání počátečních potíží byly zde postaveny dřevěné šatny a získáno potřebné vybavení. 29. dubna 1924 byl na novém hřišti sehrán první zápas. Ve 20. a začátkem 30. let se hrála jen přátelská utkání. Počet návštěvníků a příznivců se zvyšoval. Po podání přihlášky za člena Hanácké župy fotbalové a přijetí na jaře 1933 začal SK hrát soutěžní zápasy i se zkušenějšími mužstvy župy. Roku 1934 uspořádal první ročník turnaje o pohár Jaroslava Dubského, v němž zvítězil nad Zábřehem. Po vítězství v pohárové soutěži HŽF se stal držitelem jejího putovního poháru. Roku 1938 se mužstvu podařilo postoupit do 1B třídy

HŽF. SK měl tehdy 87 členů, z nichž bylo 38 registrovaných hráčů a 12 dorostenců. V mužstvu bývalo kromě většiny loštických hráčů často i několik posil odjinud. Vypuknutí 2. světové války a okupace se nepříznivě odrazily na činnosti SK. Klub nebyl sice rozpuštěn, ale bylo i období, kdy nemohl hrát pro nedostatek hráčů. V prvním období SK býval jeho mluvčím kapitán mužstva a potom předsedou klubu Karel Hacar. Od začátku 30. let byl v jeho čele Ladislav Chyňa.

Ve 30. letech v zimních měsících se někteří hráči věnovali lyžování a lednímu hokeji. První hokejové hřiště na kterém se hrály hokejové zápasy bylo vybudováno na hřišti kopané u Karafiátky v pol. 30. let. Zde se hrály jen přátelské zápasy. V době nacistické okupace se hrál hokej jen občas na zamrzlém rybníku. Koncem roku 1944 využil SK povolení okresního úřadu vybudovat na cvičišti v Sokolské ulici kabiny a vybudoval zde kluziště. Byl založen hokejový oddíl SK, jehož předsedou se stal Zdeněk Dubský. 7. ledna 1945 oddíl uspořádal exhibici krasobruslařek z Olomouce a ještě v lednu a v únoru několik přátelských hokejových utkání.

Klub českých turistů

V červenci roku 1926 byl opět založen odbor Klubu českých turistů (KČT) v Lošticích. Počet členů odboru z 32 roku 1926 se do konce roku 1938 zvýšil na 56 dospělých a 6 dorostenců. Odbor organizoval pro své členy vycházky do okolí, výlety do hor, přednášky s promítáním obrázků s turistickou tematikou a v zimě lyžařské vycházky. Loštičtí turisté zajišťovali značkování tří turistických tras v okolí Loštic do Bouzova a Javoříčka. Roku 1942 klub uspořádal v Lošticích dva lyžařské kurzy, pro které zaplatil cvičitele z Olomouce. Roku 1944 měl odbor 53 členů z Loštic a okolí. U začátků loštického klubu stál Josef Kubíček a jeho dlouholetý předseda Josef Urbášek.

Skaut – Junák

Roku 1935 se přistěhoval do Loštic z Litovle mladý student gymnázia, který byl členem litovelské skautské družiny. V Lošticích získal pro skautskou činnost 5 chlapců a s nimi založil družinu, která se stala součástí litovelského oddílu. Během roku počet členů vzrostl a tak vznikly dvě družiny, které se staly základem loštického oddílu. Ten byl součástí litovelského střediska, se kterým loštičtí skauti udržovali spolupráci ještě po válce. Vedoucím loštického oddílu byl Miloš Hynšt. Schůzky skautů se konaly na radnici, kde byla tehdy školní učebna a za pěkného počasí v Borovém lese. Roku 1938 vznikl v Lošticích dívčí skautský oddíl s 8 členkami. V témže roce získali skauti klubovnu v hostinci Beseda. Na závěr výcvikového roku byly pravidelně pořádány letní prázdninové tábory. S přibývajícím počtem členů vznikaly další družiny. Posledním výcvikovým rokem byl rok 1939/40. Tehdy již fungovaly oddíly skautů a skautek a utvářel se oddíl vlčat. Roku 1940 činnost skautů byla omezena a letní tábor se již nekonal. V říjnu 1940 německé úřady organizaci zakázaly a veškerý majetek a doklady zabavily.

Vladimír Žák

Z vyprávění naší maminky

Naše milá maminka pocházela ze Svánova, z malé chudobné vesničky nad Kozovem. Bylo tam prý jen pár větších chalup a pak jen samé malé chaloupky, kryté došky a malá hospůdka u Zahálků.

Do školy chodili do Kozova. Byla to dlouhá cesta lesem, a když napadlo do rána po kolena sněhu, tak se jen těžko prohrabávali. Maminka jim dávala do kapsy horké brambory a těmi se ohřívali, ale než přišli do školy, stejně byly zmrzlé. V konvičce si nesli kávu, kterou si v poledne ohřáli, vzali si k ní ty brambory a to byl oběd až zase přišli k večeru domů.

Maminka nám také říkala, že tam rostlo víc kamení než chleba a nikdy ho neubývalo. Když prý orali, narazili na tak velké kameny, že jim to i pluh vyvrátilo. Žili skromně a chudobně. Buchty nebo koláče měli jen na velké svátky a maso jen tehdy, když se na podzim zabila husa. Jinak prý mívali jen placky pečené na plotně. Játra z husy nikdy neochutnali, ale nosili je do Loštic k židovi, aby měli pár korun.

Časně ráno vyšli s bratrem a celou cestu šli bosky. Až u Loštic se obuli, aby nebylo poznat, že jsou z vesnice. Játra prodali, bylo za ně 5 až 6 korun a to bývala játra přes celý talíř. Koupili si každý rohlík, za Lošticemi na Brableci vyzuli botky a šli zase až do Svánova bosky. Že si sem tam srazili palec, nebo že jim popraskaly nohy, na to byli zvyklí, hlavně že ušetřili drahé botky. Celou cestu si prý vyprávěli o Lošticích, jaké je to velké město, tolik domů, obchodů, náměstí, kostel atd. Divili se, jak se tam lidé mohou vyznat. Oni by prý zabloudili jedna dvě. Podle Svánova jim musely Loštice opravdu připadat jako velkoměsto. A tak dlouho vzpomínali na Loštice. Slibovali si, že za rok, až zase vykrmí husu, nepůjdou s játrama jinam než do toho velkého města, kde tak dobře prodali a už se těšili na cestu a hlavně na ten rohlík.

Stačilo by to dnešním dětem? Chaloupky pod horami, co se stalo s vámi . . .

Jindřich Geppert

KULTURA, PŘÍRODA, RŮZNÉ

Obrázky Mirko Hanáka v Lošticích

V Památníku Adolfa Kašpara v Lošticích byla v sobotu 2. března zahájena výstava kreseb a grafik Mirko Hanáka, malíře zesnulého v roce 1973. Výstavu zahájil správce muzea Pavel A. Taťoun a úvodní slovo pronesl prof. Václav Křupka.

Mirko Hanák, známý svým poetickým přístupem ke ztvárnění přírodních námětů v absolutní přirozenosti, se zapsal na světovou výtvarnou scénu za svůj krátký život velmi úspěšně. Nelze opomenout jeho ocenění na mezinárodních soutěžích v Paříži, Bologni, Moskvě či Caorle. Je znám jako autor ilustrací knih, které obešly svět: Rybařící na Modré zátoce od Karla Nového, Setonův Rolf zálesák, Animal Folk Tales od Barbary Ker Wilson a dalších.

Výstava jistě zaujme milovníky výtvarného umění, ale i rybáře, myslivce, děti. Výstava je doplněna fotografiemi savců, ptáků a hmyzu, jejichž autorem je Petr Holíš z Loštic. Celý tento soubor bude otevřen do konce května.

Pavel A. Taťoun

Diskotéka pro dříve narozené v loštickém penzionu

V první půli prosince loňského roku zachvátila všechny kraje naší republiky chřipková epidemie a zařadila také v Lošticích. Ale neřádila jenom chřipka, ale řádili i naši spoluobčané z penzionu na předvánočním večírku.

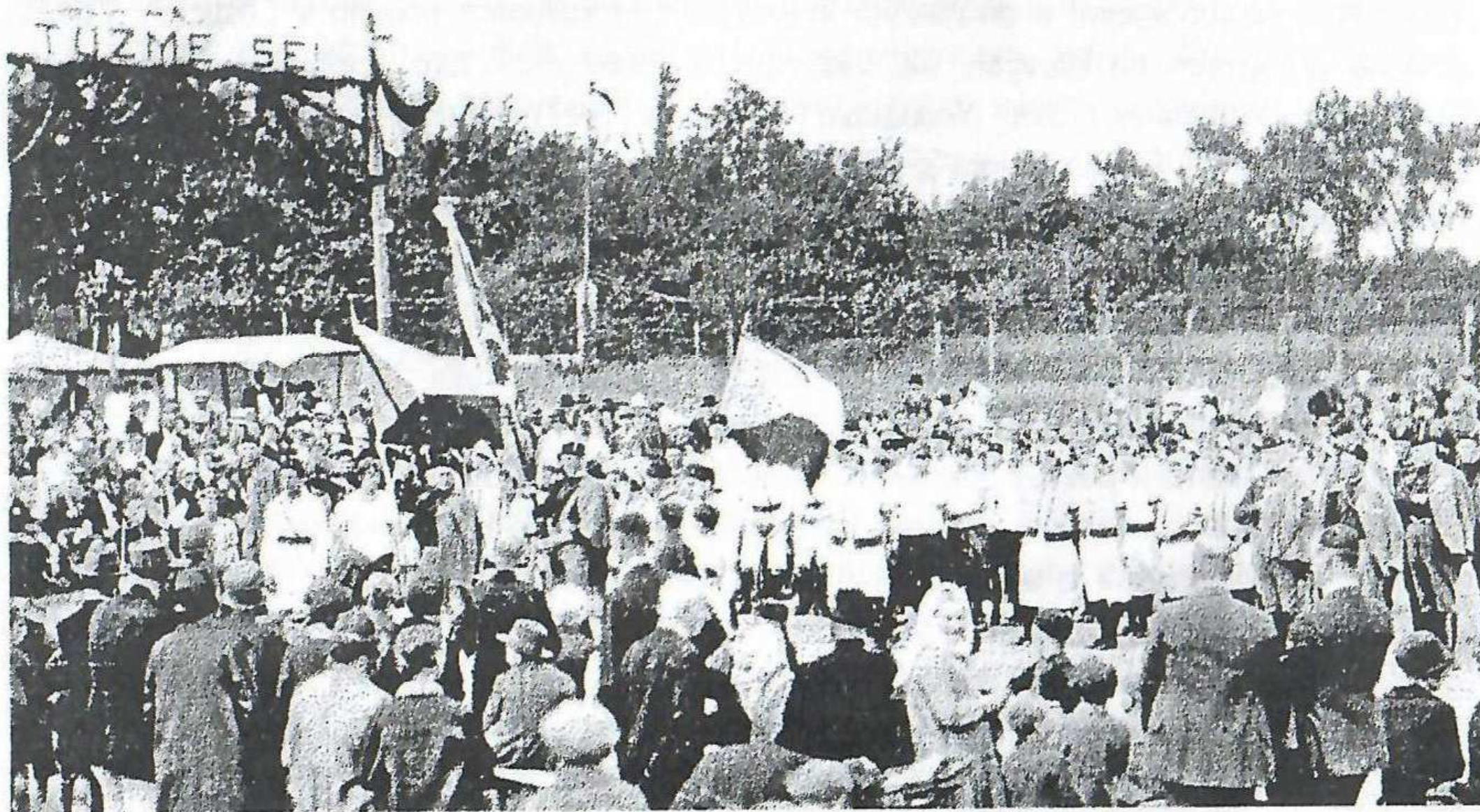
Začátek byl trochu rozpačitý, ale jak klesala hladina vína v lahvích, tak stoupala nálada v sále. Dobrá večeře, víno, zpěv, tanec – jako o posvícení. Nechyběl ani kulturní program. Populární komik pan Vlček ve slušivém úboru vodníka z Rusalky obklopen ubohými rusalkami bledými a za zvuků písně "Hastrmane, tatrmane melou" v podání harmonikáře Květoše Pechy a zpěváka Standy Gepperta, vplul do sálu s tím pravým vodnickým vábením "Haničko, sluníčko" a pestrými pentlemi lákal přítomné ženy k tanci.

Že nemá Vlček k vlkovi daleko, jsme se přesvědčili za malou chvíli. Pan Vlček v perfektním přestrojení za vlka z večerníčku Jen počkej, zajíci, proháněl obsluhující personál a jeho mohutný chlupatý ohon obdivovaly hlavně přítomné ženy a neodolala mu ani paní ředitelka Johnová, která si na něj při tanci sáhla. Šarmantní Hela Bradáčová zazpívala svoji oblíbenou Ramonu a tangachtivý Jarda Šváb udržoval správnou hladinu vína ve sklenkách.

Bylo veselo a domů se nám nechtělo. Ale jak sami dobře víte, všechno má svůj začátek, ale také konec. A tak moc pěkný a vydařený večírek skončil ve 22 hod. za zvuku poslední písničky "Tak dobří přátelé se hned tak nesejdou". Nebudem si říkat sbohem, ale na shledanou na příštím večírku v roce 1996.

Toto všechno zažil a napsal Stanislav Geppert

Fotografie ze starého alba

Veřejné cvičení spojené s odhalením sokolského praporu 24. července 1927.

Foto zapůjčil V. Žák

60 roků činnosti v amatérském tanečním umění

Každé jubileum v životě člověka je malým zastavením a ohlédnutím zpět. Jsou však i taková jubilea, která se sluší vzpomenout nejen v kruhu rodinném, v kruhu svých přátel a známých, ale také před širší veřejností.

Nesporně k nim patří i 75. narozeniny paní Jarmily Seidlové, které oslavila 3. března letošního roku. A s kulatými narozeninami je tády ještě jedno jubileum – 60 let její činnosti v amatérském tanečním umění, kterému se věnuje od svých 15 let až do dneška. Možná právě díky tomuto koníčku, či spíše koni, je paní Seidlová ve svém věku ženou stále činnou, svěží, obdivuhodně pohyblivou, elegantní, plnou nových nápadů a

plánů do budoucna. Bez ní by asi amatérský tanec, který se stal po 60 let nepostradatelnou součástí veškerého kulturního dění v Lošticích, neexistoval.

A nyní něco málo k samotným začátkům, ale i úspěchům v její taneční činnosti.

Paní Jarmila Seidlová, roz. Kubíčková, se narodila v Olomouci. Vychována byla u svého strýce a tety Fischerových v Lošticích, kde nakonec zakotvila na celý život. V Lošticích navštěvovala obecnou a měšťanskou školu, na kterou potom navazovala rodinná škola v Pöttingeu v Olomouci a taneční příprava v olomouckém divadle. V roce 1936 poprvé vystoupila v ochotnickém divadle v Lošticích jako herečka, tanečnice a choreografka.

Od roku 1945 se stala vedoucí a zároveň choreografkou tanečního kroužku v Lošticích, který úzce spolupracoval s divadelním kroužkem pod kulturním domem v Lošticích. Zde se podílela především na lidových, ale i klasických operetách – např. Lehárově Zemi úsměvů (1941) nebo Paganinim (1944), Nedbalově Polské krvi (1947), či Frimlově Rose Mary (1950).

Vedle divadelní činnosti, která je trvalá, taneční kroužek vždy vystupoval a nadále vystupuje pod vedením paní Seidlové na různých společenských akcích a hlavně se věnuje předtančení na plesech. Z dřívějších úspěchů patří za zmínku nastudování samostatného programu z roku 1954 nazv. Tancem a zpěvem celým světem, který byl též proveden v divadle v Olomouci. Svoji práci s dětmi a mládeží paní Seidlová prohloubila od roku 1978, kdy nastoupila jako externí učitelka na ZUŠ v Lošticích. Zde pracovala a nadále pracuje s malými dětmi od 2. třídy, z nichž převážná část později přechází do tanečního kroužku pod kulturním domem.

Od roku 1984 se taneční kroužek začal zapojovat do okresních, krajských a celostátních soutěží. Naší veřejnosti je od roku 1986 znám pod názvem ORDA Loštice. Za tu dobu ORDA nastudovala řadu nejrozličnějších skladeb ve scénickém tanci, plesových choreografiích, v disko-tancích nebo v muzikál show, většinou s postupem do krajských, ale i celostátních kol.

Z úspěšných skladeb lze např. jmenovat valčík Noční motýl (1987), scénické tance Amerika a Rapsodie v modrém (1990), valčík Maškaráda (1991), Erasure a španělský tanec Granada (1993) nebo New York a La Paloma (1994). Velkého úspěchu dosáhla ORDA v roce 1995, kdy s valčíkem na hudbu B. Smetany Vltava postoupila až na mistrovství republiky v Chrudimi.

Stejného úspěchu dosáhl soubor i letos s muzikálovou skladbou Karneval. Celostátní kolo v Chrudimi jej čeká 18. května 1996. Tak to byl jen malý výčet dlouholeté činnosti paní Jarmily Seidlové na poli kulturním, ale i nezasvěcený člověk musí před takovou činností hluboce smeknout. Vždyť jejíma rukama prošlo během šedesátiletého působení v tanečním oboru v Lošticích na 300 dětí a mládeže a v mnohých rodinách zaučuje už třetí, ba i čtvrtou generaci. Je zcela běžné, že se na každoročních okresních tanečních přehlídkách pořádaných v Lošticích přijde celá rodina podívat na svého potomka a babička s maminkou vzpomínají, jak to bylo krásné, když s nimi paní Seidlová také takto nacvičovala a vystupovala. Asi nemůže být lepšího uznání a ocenění.

A tak na závěr malého ohlédnutí u příležitosti významného životního jubilea naší spoluobčanky paní Jarmily Seidlové nezbyvá, než popřát hodně zdraví a elánu do dalších let, poděkovat za vše, co pro kulturu a loštickou mládež vykonala a samozřejmě popřát také hodně zdu a úspěchů v další tvůrčí činnosti.

Jednota divadelních ochotníků

při městském kulturním domě v Lošticích pořádala v sobotu 30. března společenský večer, na který většina našich spoluobčanů dostala "povolávací rozkaz". Večer měl ráz vojenského tábora MASH 4077 a byl zpestřen veselým kulturním programem. Večer se nad očekávání vydařil a srdečný dík patří všem, kteří se o jeho úspěch zasloužili. Na květen připravuje naše Jednota divadelní hru W. Shakespeara "Veselé paničky windsorské".

Při té příležitosti se upřímně těšíme na Vaši návštěvu.

Každým rokem vzpomene naše Jednota všech ochotníků bez rozdílu dřívější příslušnosti, kteří v daném roce dosáhli nebo dosáhnou významné kulaté výročí. V loňském roce se tak stalo u příležitosti probíhajících divadelních oslav. Letos tyto jubilanty uvádím v Hlasu Loštic, ale dříve než se tak stane, uvedu výňatek z výroční zprávy, kterou přednesl pan učitel Leopold Beneš o činnosti a událostech za rok 1886, tedy před 110 lety.

Po úvodních slovech, která se vztahují na vlastní činnost divadelní, pokračuje: "Mimo jiné záležitosti spolkové je začátek roku pozoruhodný pozváním na slavnost svěcení praporu spolkového do Luké. Pořádá jej spolek vojenských vysloužilců a loštické spolky se této slavnosti zúčastňují. Jednota je přítomna i velké slavnosti Sokola litovelského v Nasobůrkách, kde na požádání uvádí svůj program. Klub českých velocipedistů z Prahy-Smíchova uskutečnil zájezd do Loštic na popud pana Kautského, bývalého člena Jednoty. Všichni členové zájezdu byli velmi slavnostně uvítáni. Členky Jednoty ze své sbírky zhotovily prapor, který pak byl na Smíchov odevzdán. V děkovném dopise ze Smíchova se píše: "Budtež ujištěni, že praporec onen, jenž ozdobou našich klubových místností, připomínati nám bude ony šťastné chvíle, jež zažili jsme v útulném městečku vašem. Jestli někdy v budoucnu směr jízdy v družnou Moravu nás ponese, bude vaše městečko stanicí první, kde budeme se těšiti s drahými bratry a sestrami drahé Moravěnky". Připomíná pak velikou účast jednoty na slavnosti svěcení praporu

vzdělávacího spolku Tábor v Dubicku. Jednota se též zúčastnila slavnosti, kterou pořádala Občanská beseda Zábřeh v Malém Rájci. Velká většina těchto výtěžků ze slavností byla věnována ve prospěch Ústřední matice školské. Dále pak praví: "Bývaly časy, že místnosti našich spolků byly hledaným střediskem nejen občanstva dorostlého a vážného, nýbrž i toho žádaného dorostu, našich mladíků. Bohužel dnes jsou poměry jiné. Bylo by snad záslužno pátrati po různých příčinách, jež změnu tu zavinily. Dovolím si tvrditi, že neuznávám žádnou příčinu, která by se úsilovnou vůlí a svorným působením nedala odstraniti. Jenom dobrá vůle a srdce vroucí – praví básník – a výrok ten platí zároveň i pro naše poměry společenské. Kdož tedy cítíš se věrným a upřímným členem naší milé Jednoty, pracuj ve kruhu přátel svých nejen slovem, ale pokud možno i skutkem ku provedení nápravy."

V závěru pak vzpomenu bolestné ztráty dvou členů Jednoty v uplynulém roce a u prof. Jana Havelky praví: "Rodák zdejší, učenec a učitel na slovo vzatý, povaha ryzí a rozhodná, národovec pravého zrna. Doufám, že naleznem způsob, aby vynikající činnost tohoto tichého genia v učeném světě doby nynější důstojným způsobem byla oslavena. Dále pak to byla slečna Marie Schönhöfferová, jejíž ztráta bolestně se dotkla nejen rodiny její, nýbrž veškerého členstva našeho." Tento úsek z historie ochotnického divadla v Lošticích jsem vybral proto, abych na uvedeném příkladu připoměl, že i dnes je důležité povzbuzovat v našich občanech lásku k vlasti a být hrdý na to, že jsem příslušníkem českého národa. Tato symbolika se z naší společnosti téměř vytrácí a přednost mají často zájmy pro společnost ne vždy příjemné. Jsem přesvědčen, že velká většina starších občanů ještě dnes dokáže zarecitovat úryvky z básní, které jsme se učili k významným státním svátkům. Začneme tedy znovu u mládeže.

Jestliže se přesunu do stoletých řádků, které kritizují tehdejší mládež, musím jen potvrdit, že to, co se nepodařilo vyřešit s mládeží před 110 lety nevyřešíme ani letos. Pravda je, že nesmíme všechny mladé házet do jednoho pytle. Ovšem největší vliv na jejich výchovu má rodina. S mladými lidmi se musí hovořit a přesvědčovat je. Vím ze zkušenosti, že když se nám v divadelním souboru podaří každý rok získat dva – tři mladé a ti vydrží, tak je to úspěch. Všimněme si třeba baletního souboru, který vede paní Jarka Seidlová. Jak jí děvčata odrůstají, doplňuje svoje řady jen tím, že za mladými děvčaty chodí a neúnavně je přesvědčuje. Všimněme si, co mladých se zapojilo do loštického skautu apod. Podmínka ovšem je, aby se vždy našli obětaví a neúnavní vedoucí.

Poslední připomínka z uvedeného projevu pana Leopolda Beneše se týká letošního podzimního výročí úmrtí prof. Jana Havelky. Všechno to, co o něm bylo řečeno v roce jeho úmrtí platí i po těch 110 letech a věřím, že naše město si svého rodáka důstojně připomene.

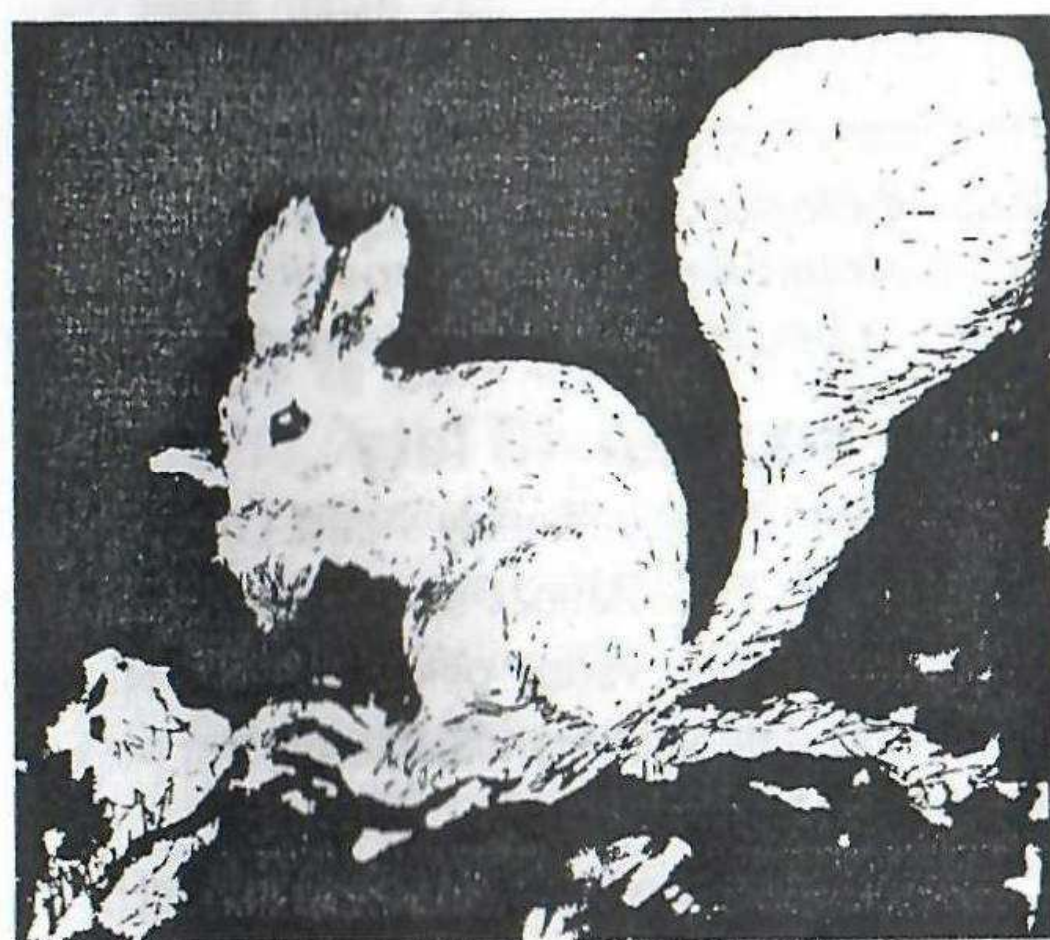
Na závěr chceme blahopřát všem divadelním ochotníkům, kteří letos dosáhli nebo dosáhnou významná kulatá životní jubilea a přejeme jim hodně zdraví. 90 let se dožívá pan Josef Veselý, který současně slaví 60 let společného života se svojí manželkou Annou. 85 roků – paní Míla Görtnerová–Kličková a paní Anna Vyroubalová–Krejčí. 80 roků – paní Lída Grygarová–Staršovicová, 75 roků – paní Jarmila Seidlová–Kubíčková, její manžel Miroslav Seidl a pan Zdeněk Lang. 70 roků – pan Bohuslav Nasadil, 66 roků – pan Václav Brak a 60 roků – paní Jarka Hoffmanová.

Dále si zaslouží upřímnou a milou vzpomínku všichni ti, kteří by letos dosáhli kulatých výročí. Jsou to: 105 roků – pan Bohumil Linhart; 100 roků – pan farář Josef Malíček a pan Oldřich Straka; 95 roků – pan Rudolf Kučera a Jan Rosulek; 90 roků – paní Marie Pechová-Řehořová, pan Vladivoj Chmela, pan Josef Hustý, pan František Hacar, pan Jaroslav Kubica, pan Rudolf Přichystal a pan Josef Šilberský; 85 roků – paní Vilma Krieglová-Hofmanová, pan Josef Kriegel ml., pan Jan Muzikant, pan Jaromír Nesvadbík a pan Jaromír Opravil; 80 roků – paní Marie Coufalová-Muzikantová; 75 roků – pan Jaroslav Marek, pan Jaroslav Špička a Jan Votava ml.

Tolik z divadelního souboru pro dnešek zaznamenal Jan Weiser

Veverky v loštickém regionu

Přestože je veverka známá a žije na celém území našeho státu, je to bez nadsázky jeden z nejméně sledovaných a poznáných druhů naší fauny. Výčet vědeckých prací, které se veverky přímo týkají, lze skutečně spočítat na prstech jedné ruky, většinou přitom jde o parazitologická nebo morfologická šetření, zatímco ekologických poznatků o našich populacích z přírody je poměrně málo. Přitom veverka je bezpochyby objektem velmi zajímavým.

Tuto zprávu napsat jsem se rozhodl proto, že loňský rok byl pro veverky asi velmi příznivým. Častokrát vídávám při svých toukách mnoho veverek. Pod Liškou jsem napočítal dokonce na jednom habru dvanáct veverek, nedovedu odhadnout, zdali šlo o jednu nebo více rodin.

Jednou ze zvláštností tohoto typicky stromového hlodavce je jeho značná proměnlivost ve zbarvení srsti. Jedná se od černé přes hnědou k rezavě červené, občas je i vidět albinismus, nebo bílé skvrny (bříško, ocásek).

Známo je, že nejhojnější je veverka v parcích, vilových čtvrtích a zahradách, zatímco ve volné přírodě ji spatříme jen sporadicky. (Tak uvádí literatura). V tomto případě se veverkám v lošticko-vlčické krajině asi daří. Potravinová nabídka pro veverku spočívá v různých semenech stromů, ořechů, obilovin atd. Při dostatku potravy bude pravděpodobně i dostatek veverek. nechme se překvapit.

Text a ilustrace Pavel A. Taťoun

Prohlášení

Vážení čtenáři. Chci Vás oslovit těmito řádky a uvést některé okolnosti, které se týkají i mne, na správnou míru.

Někteří z Vás si jistě povšimli, že čas od času se v některých Vašich schránkách objeví tiskovina "Hlas Loštic Dnes". Důkazem tohoto povšimnutí je to, že již několik občanů, možná méně znalých nějaké rodinné provázanosti, se mne ptalo, co to vlastně píšu a o čem. Musel jsem odpovědět, že s tím nemám nic společného, že do novin jsem nikdy nepsal a kdybych psal, tak bych asi věděl o čem a já s upřímností podotýkám, že i přes pozorné přečtení celé tiskoviny "Hlas Loštic Dnes" jsem nepochopil, o čem tyto noviny jsou a komu slouží.

Proto využívám možnosti tohoto zpravodaje abych se veřejně distancoval i se zbytkem rodiny od "Hlasu Loštic Dnes" neboť kromě stejné adresy nemáme s tím nic společného.

"Slušnost a zdravý rozum zvítězí".

Josef Trlica

Vážení čtenáři. V Hlase Loštic nebudeme publikovat texty politických stran v rámci předvolební kampaně. příspěvky čtenářů s tématy politickými (redakci byly doručeny 2) proto berte spíše jako úvahy některých z vás.

-red-

Stalo se před 48 lety

V květnu 1948 se konaly v celé ČSR, tedy i v Lošticích volby, první po únorovém puči, tudíž plně v režii KSČ. Mnozí si pamatují, jak komunistické volby vypadaly a jak vždy dopadly. Vyhrávala hudba, všude plno plakátů s fousatými marxisty a stalinisty a voliči – s nadšením volte. Buď jednotnou kandidátku přesně podle plánu KSČ, anebo tzv. bílé lístky jako nesouhlas s jednotnou kandidátkou.

A tehdy skupina sedmi chlapců z Loštic (všichni členové mládeže ČSL) přišla na nápad natisknout letáky se zaměřením proti jednotné kandidátce a vyzývající voliče, aby jako protest proti tehdejší politice KSČ volily bílé lístky. Leták, který byl dovezen z průmyslovky v Šumperku, ve značném množství rozmnožili na faře v Mohelnici u tehdejšího kaplana p. Sedláře. V noci před volbami ze soboty na neděli letáky roznášeli po ulicích a domech v Lošticích. Samozřejmě, že tehdejší moc již měla své hlídky s SNB v plné pohotovosti. Většinu letáků se těmito chlapci podařilo rozdat a ty také splnily svou úlohu ve velkém množství odevzdaných bílých lístků. Ale do rána byli všichni až na jednoho, kterému se podařilo odjet brzy ráno do Prahy kde studoval, zajištění a předvedení k výslechu na MěNV. Po několikahodinovém výslechu a urážkách od místních funkcionářů KSČ a příslušníků SNB byli pod přísným dohledem v otevřeném nákladním autě převezeni do Olomouce. Nejprve do vyšetřovací vazby a potom do věznice, kde se všichni i se studentem z Prahy a p. Sedlářem sešli, aby prožili několik týdnů v samovazbě a přemýšleli, jaký čin tato protistátní skupina provedla. Ke cti několika loštických občanů (většinou již nebožtíků) jistě nesloužilo, jaká hesla (vlastizrádci, do plynových komor s nimi apod.) na tyto chlapce, první politické vězně po válce v Lošticích, s ohromným rozhořčením pokřikovali.

Bolševická moc jásala. Měla už i v Lošticích své zločince. 7 chlapců a jednoho kaplana. Nutno podotknout, že justice v Olomouci byla tolerantnější než místní vyšetřovatelé. Na základě amnestie prezidenta republiky byla celá tato "zločinecká skupina" v červenci 1948 propuštěna na svobodu a v Lošticích hlavně veškerou mládeží s jásotem přivítána. Následky si ale jako reakcionáři a nepřátelé socialismu nesli ve školách, na vojně i zaměstnání a ve svém bydlišti po dlouhá léta. Budme bdělí, aby se už nikdy takové "svobodné volby" neopakovaly. R. G.

Vážení přátelé, spoluobčané!

Všechny Vás srdečně zdravím. Blíží se volby a tak bych Vám všem chtěl říci několik slov a myšlenek, jak se na to vše dívám.

V minulých letech se v naší zemi mnoho změnilo. Způsobila to "sametová revoluce". Nyní bychom měli tuto revoluci dotáhnout až do konce a zvolit si takové zástupce, kterým věříme a kteří nás dovedou na všech místech zastupovat. Člověk může změnit poměry, ale neumí změnit lidské srdce.

Často slyším, jak mnozí nadávají, kritizují, nic se jim nelíbí a nikdo se jim ničím nezavděčí, ale sami nic pro druhého nedovedou udělat. Mají si uvědomit, jak by to asi dělali, kdyby byli sami na různých místech, jak v politice, v samosprávě, tak v průmyslu, zemědělství, školství nebo ve zdravotnictví. Často říkají, že se nic nezměnilo a že jedna totalita byla nahrazena druhou, že bylo vše domluveno a že nepadl ani jeden výstřel. Zaplať Bůh, že se to vše obešlo bez násilí a bez obětí a že to byla opravdu "sametová revoluce". A ne jako v Rumunsku. Takové řeči jsou nesmysly a je to to samé, jako by někdo řekl, že pan prezident T. G. Masaryk v roce 1918 při vzniku naší první republiky byl domluven s Habsburky o vzniku naší republiky.

Prožil jsem celou první republiku, mnichovskou zradu našich "přátel", protektorát, byl jsem 4 roky nasazen na nucené práce v Říši a po návratu na konci druhé světové války jsem se těšil, že budeme mít opět demokracii. Ale bohužel vše dopadlo jinak. Totalita zvítězila nad demokracií a následky cítíme do dneška. A proč Vám to zde píši? Protože v každé společnosti, v každém národě, jsou lidé dobří ale i takoví, kteří znají jen sebe a nic jiného je nezajímá. A protože jsme v demokracii a máme možnost si svoje zástupce vybrat, dobře uvažujte, pro koho se rozhodnete a komu dáte svoji důvěru. A tak ještě před tím, než půjdete volit, dejte hlavy dohromady – i když nemáme vše na 100 % – a pomozte této naší vlasti, aby alespoň naše děti se měly lépe, po tom všem co už jsme prožili, aby se už nikdy neopakovalo násilí, zloba a nesvoboda. Zvláště pak prosím naše občany, mladé voliče, kteří půjdou po prvé ke svobodným volbám, aby se dobře rozhodli, koho si zvolí, vždyť je to jejich budoucnost.

Prostě přeji Vám všem, abyste ve zdraví, síle, nikomu nezáviděli a všechny vaše kroky aby vedla ohleduplnost, úcta a láska jeden k druhému, láska k demokracii a národu.

Antonín Schwarz

P. S. Také děkuji a cením si všech, kdo pracovali v minulém roce na výstavbě plynovodu a vodovodu v Olomoucké a přilehlých označení. Udělali kus dobré a poctivé práce. Přeji jim hodně zdraví a úspěchů v jejich díle. Mnoho zdaru práci vašich rukou!

Hubert se neztratil

Protože nejsou ojedinělé dotazy a různé zkreslené zprávy o osudu sošky sv. Huberta ze známého výletního místa v lese mezi Lošticemi a Bouzovem, rád čtenářům podám vysvětlení na první pohled záhadného zmizení.

Po domluvě s místními myslivci provedl Pavel A. Taťoun opravu sošky, která zároveň dostala díky novým barvám zpět svou zašlou krásu. Poté jsme však společně usoudili, že sv. Huberta vrátit na původní místo by bylo minimálně riskantní. Pokud nás tedy nenapadne takové řešení, které by případné krádeži zabránilo, zůstane sv. Hubert zatím ve svém současném přechodném bydlišti - v Památníku Adolfa Kašpara.

-pv-

Zprávy z matřiky

Mezi občany byli přivítáni:

Andrea VAŠKOVÁ, Olomoucká 284
Alice FILIPOVÁ, Žadlovická 615
Zuzana KESLAROVÁ, Sokolská 555
Denisa URBÁŠKOVÁ, Sokolská 556
Aneta ŠVESTÁKOVÁ, Vejmolý 634

Gabriela TILCEROVÁ, Ke koupališti 92
Natálie BOHLOVÁ, Sídliště 1
Adam VYHLÍDAL, Sídliště 13
Karolina KOUDELKOVÁ, Žadlovická 638

Společné "ANO" si řekli na MěÚ v Lošticích:

Miroslav KOLOMAZNÍK z Mohelnice a Petra HAMPLOVÁ z Mohelnice

Z našich řad odešli:

Marie STEIGEROVÁ, Sokolská 553
Miroslav LACHNIT, Havelkova 176
Vladimír BROKL, Sokolská 552
Josef FALTÝNEK, Olomoucká 122
Ludvík SKÝVA, Vejmolý 417
Josefa ADAMOVSKÁ, Ztracená 276

Oldřich SLAVÍČEK, Jevíčská 261
František HACAR, Bezručova 480
Aloisie KUBOVÁ, Ke koupališti 432
Hynek ŠPIČKA, Ke koupališti 190
Jan MIČKA, Pod Střelnicí 139
Gréta FISCHEROVÁ, Žadlovická ul.

HLAS LOŠTIC. Vychází nepravidelně.

Vydává Městský úřad Loštice. Tiskne Tiskárna Křupka Mohelnice